

Ağlar Mısın Sen

– ziya-acar · 16 Mayıs 2013

Ömrü veren mevla vermez tapuyu Zaman aşındırır her bir yapıyı Birgün herkes gibi bende kapıyı Çekip
gittiğimde ağlar mısın sen?
Ağrısa göğsüne yaslarım başım Görüp de sorana söylerim eşim Aynı kafesdeyiz muhabbet kuşum Uçup
gittiğimde ağlar mısın sen?
Hasretlik yük olur göğsümde ağrı Gitmemek olur mu gelince çağrı Şişirip yelkeni menzile doğru Açıp
gittiğimde ağlar mısın sen?
Ne günler geçirdik baharlı yazlı Yalvaran ben oldum sen oldun nazlı Bir gün uzaklara herkesten gizli
Kaçıp gittiğimde ağlar mısın sen?
Yolculuk görürsem böl düşlerimi Gitme de yumrukla döv döşlerimi Gökte bulut gibi gözyaşlarımı Saçıp
gittiğimde ağlar mısın sen?
Duayla değişmez yazmış yazıyı Ayrılık geliyor duydum sızıyı Bende koyun gibi körpe kuzuyu Seçip
gittiğimde ağlar mısın sen?
Ömür bir testidir su alır dolmaz Bıraksan kulpunu o seni salmaz Sevdiğim kapıda muhabbet olmaz Geçip
gittiğimde ağlar mısın sen?
Atarım okumu gerdim yayımı Beklemem harmanı almam payımı Ecel orağıyla gök buğdayımı Biçip
gittiğimde ağlar mısın sen?
Her şeyin rengi var ölümün sarı Kocaman dünyada tükenir darı Uzak diyarlara turna katarı Göçüp
gittiğimde ağlar mısın sen?
Bülbülün ahı var kendi gülünde Bir türkümüz varsa kalsın dilinde Ecel şerbetini sunsa elinde İçip
gittiğimde ağlar mısın sen?

ZİYA ACAR

16.05.2013